

[Tove Jørgensen]

steren vil være opmærksomme på et samarbejde, således at uheldige virkninger af den nuværende situation fjernes.

Den egentlige årsag til problemet er kommunernes manglende opfyldelse af bistandslovens krav om det nødvendige antal daginstitutioner. Ikke desto mindre hævder socialministeriet i et svar til folketingets socialudvalg,

at tab af indtægt som følge af manglende børnepasningsmulighed efter barselhvile ikke kan betragtes som en social begivenhed,

at en gift kvinde, der kommer i denne situation, anses for ikke at have udnyttet sine arbejdsmuligheder,

at familien kun kan få økonomisk hjælp, hvis manden ikke kan klare forsørgelsen, at bistandshjælpen under alle omstændigheder vil være mindre end arbejdsløshedsdagpengene, og

at en kommune kan forlange, at familien flytter til en billigere bolig.

Dette regelsæt betyder, at en gift kvinde, der er så letsindig at få børn, risikerer total udstødning af arbejdsmarkedet uden at få en rød øre i erstatning, samtidig med at familiens hidtidige levevilkår alvorligt forringes.

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Det spørgsmål, fru Tove Jørgensen har stillet, har jo været rejst før. Når der i spørgsmålet henvises til ligestillingslovene, går jeg ud fra, at der tænkes på lov om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til beskæftigelse. Denne lov indeholder, som vi alle ved, en række regler, der forbyder en arbejdsgiver at forskelsbehandle mænd og kvinder. Da indirekte forskelsbehandling også er forbudt, kan en arbejdsgiver f. eks. heller ikke afskedige en kvinde på grund af graviditet eller fødsel.

Den situation, der er beskrevet i fru Tove Jørgensens spørgsmål, drejer sig ikke om arbejdsgivernes forpligtelse, men om muligheden for støtte fra det offentlige til kvinder, der søger arbejde efter endt barselhvile, og en sådan situation falder helt uden for ligebehandlingslovens område og de regler, der i øvrigt gælder i en situation af denne art; situationer, der falder ind under bistandsloven og andre steder, har intet med ligebehandlingen at gøre.

I øvrigt bør den situation, som fru Tove Jørgensen har beskrevet, efter min mening slet ikke anskues som en kønsdiskriminations-sag, men snarere som et familiepolitisk anliggende, og jeg kan i den forbindelse henholde mig til det svar, som jeg har givet fru Tove Jørgensens partifælle hr. Jørgen Jensen den 7. februar i år.

Tove Jørgensen (DKP):

Jeg takker for svaret, selv om jeg ikke synes, det var tilfredsstillende. Det er jo sådan, at selv om der ifølge ligestillingslovene er forbud mod at afskedige en kvinde på grund af graviditet, kan man finde alle mulige andre årsager til at afskedige hende, mens hun er gravid, og det giver lovene ingen mulighed for at forhindre. Det vil altså sige, at vi fortsat kan risikere, at der er kvinder, som mister deres arbejde, mens de er gravide, og som efter endt barselhvile må henvende sig i arbejdsløsheds-kassen som arbejdssøgende, hvor de konfronteres med arbejdsministerens cirkulære, der klart og tydeligt siger, at kvinderne skal dokumentere, at de på ny kan komme i arbejde.

Så siger ministeren her, at det ikke har noget med ligebehandling at gøre. Hvad i alverden har det så? Hvad er konsekvensen af det svar, som socialministeren har givet? Det er, at gifte kvinder kan udstødes totalt af arbejdsmarkedet på grund af den behandling, de får, henholdsvis på grund af arbejdsministerens cirkulære og på grund af den tolkning af de sociale love, der praktiseres, således som vi har fået det bekræftet i folketingets socialudvalg. Det betyder, at en gift kvinde ikke kan sikres ret til erstatning for det indtægtstab, der følger af, at hun ikke kan få sit barn passet. Det er kommunen, der er skyld i, at hun ikke kan få barnet passet, for ifølge bistandsloven er kommunen forpligtet til at etablere det nødvendige antal daginstitutioner. Det gør kommunen ikke, og det kan slet ikke betale sig for kommunen, for hvis ikke den skal betale en rød øre i bistandshjælp til den kvinde, men derimod skal have udgifter ved at etablere en daginstitution, har den ikke nogen som helst motivation til at få den kvinde i arbejde igen, og det vil sige, at hun risikerer overhovedet ikke at kunne komme i arbejde.